

Grad Sarajevo
City of Sarajevo

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Sarajevo
Grad Sarajevo
GRADONAČELNICA

Broj: 01-04-569/24
Sarajevo, 19.01.2024. godine

Bosna i Hercegovina-Federacija Bosne i Hercegov.
Kanton Sarajevo - GRAD SARAJEVO
GRADSKO VIJEĆE

PRIMLJENO: 24.01.2024			
Org. jed.	Broj	Prilog	Vrijednost
01-04-09-	93	/	24

GRADSKO VIJEĆE GRADA SARAJEVA
Odbor za dodjelu „Šestoaprilske nagrade Grada Sarajeva“

Predmet: Prijedlog kandidata za dodjelu „Šestoaprilske nagrade Grada Sarajeva“
u 2024. godini

Postupajući u skladu sa članom 12. stav (5) Odluke o uslovima i načinu dodjele „Šestoaprilske nagrade Grada Sarajeva“ („Službene novine Kantona Sarajevo“, broj 41/22 i 49/22), podnosim

PRIJEDLOG

za dodjelu „Šestoaprilske nagrade Grada Sarajeva“ u 2024. godini za oblast kulture i umjetnosti, **ZDRAVKU ČOLIĆU**, bosanskohercegovačkom pjevaču zabavne muzike, rođenom Sarajliji, pop-zvijezdi na prostorna cijele bivše Jugoslavije i šire, kao i istaknutom humanisti.

O b r a z l o ž e n j e

Zdravko Čolić rođen je 30.05.1951. godine u Sarajevu, a djetinjstvo je proveo na Grbavici. Njegov hobi, između ostalog, bila je i muzika, pa je tako pohađao muzičku školu, učio gitaru, a s prijateljem Bracom Isovićem često je svirao za društvo u parku i bili su poznati kao duet Čola i Isa sa Grbavice.

Prvi pjevački nastup imao je u Baošićima, malom naselju nedaleko od Herceg Novog, u Boki Kotorskoj, a prvi zvanični pjevački nastup bio je 1969. godine sa grupom Ambasadori.

Godine 1971. upoznaje Kornelija Kovača koji ga je pozvao u tada poznatu Korni grupu u kojoj je ostao šest mjeseci nakon čega se odlučuje za solističku karijeru.

Nastupa na festivalu Vaš šlager sezone 1972. godine sa pjesmom „Sinoć nisi bila tu“ na kojem osvaja dvije nagrade, a ova pjesma postiže veliki uspjeh u cijeloj zemlji i taj momenat se smatra momentom uzdizanja ovog pjevača na mjesto naše najveće estradne zvijezde.

Zdravko Čolić tokom karijere koja slijedi nalazio je svoje mjesto i u oblasti međunarodne pjevačke karijere, pa je tako potpisao Ugovor sa američkom izdavačkom kućom Warner Brothers, ali njegova želja da živi na prostorima na kojima je rođen i na kojima je odrastao i sazrijevao, opredjelila ga je da upravo na njima nastavi svoj rad i djelovanje.

Tokom uspješne karijere ovog umjetnika nižu se daljnji uspjesi, a vrhunac njegove karijere dešava se počev od 1977. godine izdavanjem albuma „Ako prideš bliže“, da bi 1978. godine na koncertu održanom na nogometnom stadionu Marakana sa svojim gostima nastupao pred 70.000 posjetitelja, a sav prihod od svog nastupa ustupio Savezu slijepih.

Adresa: Hamdije Kreševljakovića 3
71 000 Sarajevo
Tel.: +387 33 407 443
Fax: +387 33 208 341
Email: grad@sarajevo.ba
Web: www.sarajevo.ba

Tada su snimljeni i prvi kadrovi dokumentarnog filma o Zdravku Čoliću pod nazivom „Pjevam danju, pjevam noću“.

I u periodu koji slijedi Čolić nastavlja sa uspjesima izdavanjem dobro prodvanih albuma i nastupima pred publikom, a njegova izuzetno sjajna karijera traje i danas.

Ovaj rođeni Sarajlija nikada ne zaboravlja svoj voljeni Grad i kontinuirano održava i njeguje međusobnu čvrstu i nersakidivu vezu sa rodnim gradom. Prethodno je često isticao u datim intervjuima, pa je tako u razgovoru sa novinarom Dnevnog lista „Avaz“, između ostalog rekao: „Ja sam Sarajlija i Sarajevo nosim u svom srcu ma gdje bio, to je tako i to se vjerovatno osjeti, posebno sam emotivan kada gostujem u nekom gradu pa me neki dio grada podsjeti na Sarajevo. Tu moju emociju publika, vjerovatno, prepoznaje“.

(„Dnevni avaz“, tekst objavljen dana 28.12.2018. godine).

Čolićev dvostruki album „Posljednji i prvi“ koji je ujedno bio i izbor njegovih najvećih hitova, je jedan od najprodavanijih albuma u tom vremenu.

Potom 1997. godine izdaje album „Kad bi moja bila ti“, a krajem 2000. godine album „Okano“ koji je proglašen albumom godine u gotovo svim zemljama bivše Jugoslavije, a Zdravko Čolić za ličnost godine.

Krajem 2006. godine na tržištu se pojavio njegov 12. album jednostavnog naziva „Zavičaj“, na kojem su svoje mjesto pronašle pjesme inspirisane Sarajevom, Bosnom i Hercegovinom i tamburašima, kao što su: „Bembaša“, „Merak mi je“, „Svadbarskim sokakom“ i „Anđela“.

Album pod nazivom „Kad pogledaš preko ramena“ izdaje 2010. godine kada održava i veliki koncert u Sarajevu, na gradskom stadionu „Asim Ferhatović Hase“ pred više od 60.000 posjetilaca.

Zavidnu karijeru Zdravka Čolića karakteriše i učešće na velikom broju fesativa.

Neki od njih su:

- Vaš šlager sezone 1972. godine;
- Festival Opatija /Evrovizija 1973. godine;
- Vaš šlager sezone 1973. godine;
- Vaš šlager sezone 1974. godine;
- Festival Opatija 1974. godine;
- Beogradsko proljeće 1974. godine;
- Vaš šlager sezone 1975. godine;
- Beogradsko proljeće 1975. godine;
- Festival Zagreb 1976. godine;
- Festival Zagreb 1977. godine;
- Jugoslovenski festival revolucionarne i rodoljubive pjesme 1977. godine.

Humani lik ovog Sarajevskog umjetnika dopunjuje činjenica da je sredinom 80-ih godina Službi Hitne pomoći Sarajevo donirao sanitetsko vozilo, Crvenom križu „Ilidža“ Sarajevo za vrijeme poplava koje su pogodile Bosnu i Hercegovinu u mjesecu Maju 2014. godine donirao je 20.000,00 KM na ime pomoći, te da je svojoj učiteljici Fatimi Delić obezbijedio medicinsku njegu i pomoć sve do njene smrti.

O prethodnom Zdravko Čolić nikada nije javno govorio, ali zato građani Grada Sarajeva o tome rado pričaju pri tome ponosni na velikodušnost svog sugrađanina, koji je bio i ostao „sarajevska raja“.

Cijeneći naprijed navedeno, a naročito činjenicu da se biografija predloženog kandidata nastojala predstaviti u sažetku i najbitnijim momentima, predlažem da se ZDRAVKU ČOLIĆU dodijeli „Šestoaprilaska nagrada Grada Sarajeva“ u 2024. godini, kao pojedincu sa značajnim ostvarenjima i značajnim rezultatima rada u oblasti kulture i umjetnosti.

Posebno navodim, a shodno uslovima objavljenog Javnog poziva o uslovima i načinu predlaganja kandidata za dodjelu „Šestoaprilске nagrade Grada Sarajeva“ u 2024. godini usklađenim sa odredbama Odluke o uslovima i načinu dodjele „Šestoaprilске nagrade Grada Sarajeva“, da je predloženi kandidat državljanin Bosne i Hercegovine, te da postoji njegova pismena saglasnost da prihvata kandidaturu za preloženu oblast, a koja se nalazi u prilogu ovog Prijedloga.

S poštovanjem,

GRADONAČELNICA
Prof. dr. Benjamina Karić

Prilog:

- Biografija predloženog kandidata
(<https://zdravkucolic.com/biografija>)
- Svojeručno potpisana izjava o prihvatanju prijedloga za dodjelu „Šestoaprilске nagrade Grada Sarajeva“ u 2024. godini

Dostaviti:
-naslovu
-evidencija

(<https://zdravkocolic.com/>)

f
(<https://www.facebook.com/ZdravkoColicOfficial/>)

@
(<https://www.instagram.com/zdravkocolic/>)

BIOGRAFIJA

JEDNA OD NAJDUGOVJEČNIJIH
KARIJERA NA BALKANU.

Zdravko Čolić je rođen 30. maja 1951. godine u Sarajevu i kao klinac se više zanimao za sport nego za muziku. Prvo je bio golman u juniorima „Želje“, a ubrzo je shvatio da mu atletika više leži. Na jednom takmičenju je osvojio drugo mesto, odmah iza tadašnje atletske zvezde Nenada Stekića. Međutim, kako Čolić kao sportista nije postizao značajnije rezultate, a kako je bio talentovan za recitovanje, podrazumevalo se da učestvuje u školskim priredbama. Voleo je glumu, pa je primljen u Pionirsko pozorište gde je učestvovao u predstavama „Dečaci Pavlove ulice“ i „Kekec i Mojca“.

Muzika mu je bila hobi, učio je gitaru i išao u muzičku školu. Sa

drugom Bracom Isovićem svirao je za društvo u parku, a u lokalnim okvirima su bili poznati kao duet Čola i Isa sa Gnoaviće. U to vreme, Čolić je skidao repertoar sa domaćih i italijanskih festivala. U drugom razredu gimnazije, sa prijateljem Nedimom Idrizovićem otisao da provede praznike u očevoj vikendici u Baošićima. Na Idrizovićevo nagovaranje, prijavio se za takmičenje pevača amatera u Bijeloj. Pevao je „Lady Madonna“ grupe The Beatles i osvojio drugo mesto, a i svoj prvi pevački honorar. Shvativši da od tog pevanja nešto može da bude, priključio se grupi „Mladi i lijepi“, a potom 1969. godine prelazi u „Ambasadore“. Sastav su u to vreme činili vojni muzičari, a jedini civil bio je gitarista Slobodan Vujović. Grupa vremenom dobija sve više ponuda za svirke, što vojni muzičari zbog svojih obaveza nisu mogli da ispune, pa 1970. godine Čolić i Vujović formiraju nove „Ambasadore“. Tog leta sa „Indexima“ sviraju mesec dana u Dubrovniku. Sledeći korak je učešće na festivalu „Vaš šlager sezone“ gde sa pesmom Zdenka Runjića „Plačem za tvojim usnama“ kojom osvajaju sedmo mesto a pesma sa festivala postaje veoma slušana. U to vreme Zdravko dobija ponudu da vežba sa „Indexima“ i bude na klupi za rezerve u slučaju da Davorin Popović napusti grupu. Nekoliko puta je i nastupao sa njima. Ali kako se pesma sa „Šlagera sezone“ u izdanju „Beograd diska“ prodala u iznenadjujuće velikom tiražu, uspesi „Ambasadora“ skrenuli su pažnju Kornelija Kovača na Zdravka Čolića i on ga poziva da postane pevač „Korni grupe“ umesto Dade Topića.

Zdravko je u to vreme bio na prvoj godini studija Ekonomskog fakulteta u Sarajevu, dao je pet ispita, ostale su mu samo dve matematike, ali on ipak 10. septembra 1971. godine dolazi u Beograd. Sa „Korni grupom“ ostaje šest meseci i za to vreme su snimili tri pesme („Gospa Mica gazdarica“, „Kukavica“ i „Pogledaj u nebo“). Vraća se u Sarajevo, nastavlja studije, a 15. aprila 1972. godine na festivalu „Vaš šlager sezone“ izvodi pesmu Kemala Montena „Sinoć nisi bila tu“ koju je

trebalo da otpeva Josipa Lisac, ali je odustala. Čolić osvaja treće mesto publike i nagradu za interpretaciju a postaje i „vlasnik“ prvog velikog hita. (<https://zdravkocolic.com/>) Od tog momenta zvanično počinje njegova solo karijera, kojom će se uzdići na mesto najveće estradne zvezde na prostorima tadašnje SFRJ. Te godine učestvuje na festivalima, u Splitu sa pesmom „Stara pisma“, Skoplju sa pesmom „Moj bol“, zatim i na festivalu u Prištini. Zatim Čolić, Indexi, Bisera Veletanlić, Sabahudin Kurt i Sabina Varešanović odlaze na turneju po SSSR. Sledeći korak je pesma „Gori vatra“ Kemala Montena kojom Zdravko 1973. godine u Luksemburgu predstavlja Jugoslaviju na izboru za Pesmu Evrovizije. Sledeće dve godine Čolić se najčešće pojavljuje na festivalima. Učestvuje sa pesmama „Bling blinge blinge bling“, „Ona spava“, (pobeda na Hit paradi), „Zvao sam je Emili“, „April u Beogradu“ (autor Kornelije Kovač, pobeda na Beogradskom proleću), „Ljubav je samo riječ“, Vojkana Borisavljevića, „Zelena si rijeka bila (autor Kemal Monteno, Pobeda na Šlageru sezone). U isto vreme potpisuje ugovor sa nemačkom korporacijom WEA i za njihovo tržište snima dva singla, ali se tu završava njegova karijera u inostranstvu jer Zdravko nije želeo da živi u Nemačkoj, dok je u zemlji bilo mnogo koncerata. Na tim pločama potpisan je kao Dravco, jer je namačkim urednicima njegovo ime bilo komplikovano za izgovor.

Njegov prvi studijski album „Ti i ja“ izlazi 1975. godine i serija jakih pesama „Vagabund“, „Igraš se vatrom“, „Loše vino“ (na muziku Gorana Bregovića i tekst Arsena Dedića), dovode do masovne devojačke histerije. Najbliži saradnik mu je Kornelije Kovač i tu praksu neće menjati ni na sledećim albumima. Za omot je bio zadužen Dragan S. Stefanović koji će i ubuduće biti redovan član tima. Te iste godine PGP RTB izdaje LP „Zdravko Čolić“ na kome su bili hitovi sa singlova. Iako 1976. godine na zagrebačkom festivalu sa pesmom „Ti si bila, uvijek bila“ osvaja tek četvrto mesto, predstavlja ubedljivo najveću zvezdu. Krajem te godine

sa Indexima kreće na prvu jugoslovensku turneju. Posle beogradskog koncerta postaje jasnija mera električnosti koja se oko njega stvara. Prilikom davanja autograma u Jugotonovoj prodavnici u Beogradu, kordon devojaka gubi glavu i lomi izloge trudeći se da mu pridju bliže. Poslednji put se na nekom festivalu pojavljuje u Zagrebu 1977. godine sa pesmom „Živiš u oblacima“. Na Jugoslovenskom festivalu revolucionarne i rodoljubive pjesme u Zagrebu 1977. godine nastupa sa budućim najprodavanijim singlom. Singl ploča „Druze Tito mi ti se kunemo“ prodana je u više od 300.000 primeraka.

Sledeći album „Ako priđeš bliže“ snima u Zagrebu, a miksuje u Nemačkoj i ploča te 1977. godine biva bukvalno razgrabljena. Za prve dve nedelje prodato je 50 hiljada primeraka, a novi aduti kod publike su „Pjevam danju, pjevam noću“, „Glavo luda“, „Zagrli me“, „Juče još“, „Jedna zima s Kristinom“ i „Produži dalje“. 01. aprila 1978. godine kreće na jugoslovensku turneju, a spektakl pojačava baletska grupa „Lokice“. Već tada je ploča otišla u 150 hiljada primeraka da bi na kraju prebacila 700 hiljada primeraka. Postoji zapisan podatak da je sa reprintom ovog izdanja iz 1999. godine u izdanju Hi-Fi Centra koji je te godine objavio ponovo sve Čolićeve albume koji su sedamdesetih i osamdesetih godina izašli za „Jugoton“ i „Diskoton“, ovaj album prodat u više od 1.000.000 primeraka. Pod adekvatnim nazivom „Putujući zemljotres“ Čolićeva turneja se tada odvijala po već utvrđenom scenariju; devojčice plaču i ciče, a kordoni milicije pokušavaju da odbrane Čolića od masovnih izliva strasti. U anketi lista „Zdravo“ Čolić pobeđuje u kategoriji najdraža ličnost, a svaka novina donosi naslovnu stranu sa njegovim likom. Iako je na početku turneje održao čak dva koncerta u beogradskom „Pioniru“ 04. i 08. aprila, svejugoslovenski uspeh rezultirao je koncertom na „Marakani“ održanom 5. Septembra 1978. godine koji je okupio oko 70.000 ljudi.

U pratećoj Čolićevoj grupi klavijature je svirao Kris Nikols, a bas Dado Topić, zvezde tada već noćnog sastava „Time“. Topić je nastupio kao zagrevanje, otpevao je nekoliko svojih hitova, a zatim je na binu stupio „pjevač“, praćen razgolićenim „Lokicama“. Kao gosti koncerta pojavili su se Kemal Monteno, Arsen Dedić, Kornelije Kovač, Josip Boček, trio Strune i pevački kvintet RTB-a. Sav prihod od nastupa Zdravko je ustupio Savezu slepih. Na stadionu su snimljeni i prvi kadrovi filma o Zdravku „Pjevam danju, pjevam noću“. Scenario je pisao novinar Dušan Savković, a režirao je reditelj Jovan Ristić, pa je film ispao kao dokumentarac od 90 minuta koji je kasnije pretočen u seriju od četiri epizode i nekoliko meseci kasnije posle bioskopske premijere prikazan na tadašnjoj jugoslovenskoj televiziji. Koncertu na „Marakani“ prisustvovao je Zigi Loh direktor nemačke diskografske kuće koji je bio iznenađen Zdravkovom popularnošću. Odmah je predložio da se obnovi ugovor, pa su za nemačko tržište objavljeni singlovi sa pesmama „Jedina“ i „Zagrli me“ kao i jedan disko singl na kome su pesme „I m Not Robot Man“ i „Light me“. Međutim, Zdravko nije prihvatio njihovu ponudu da se preseli u Nemačku i tamo radi za njih. Umesto toga, 14. Novembra 1978. godine odlazi u Valjevo na odsluženje vojnog roka. Kasnije je prekomandovan u Beograd, pa u Požarevac, a vojsku je završio 14. septembra 1979.

U proleće 1980. godine objavljuje album „Zbog tebe“ sa pjesmama „Pisaću joj pisma duga“, „Pusti, pusti modu“, i epski širokom „Pjesmo moja“. Album je sniman u Engleskoj producirao ga je Kornelije Kovač, a autori su još bili Goran Bregović, Kemal Monteno, Arsen Dedić i Spomenka Kovač. Iako je euforija za Zdravkom malo opala, ploča je prodana u preko 400.000 primeraka. Sledeća turneja je bila nešto mirnija, bez Lokica, ali sa engleskim muzičarima. Na kraju turneje, u oktobru 1980. godine ima čak tri rasprodata koncerta u beogradskoj hali „Pionir“. Na jednom od njih prvi i poslednji put, na jednom svom koncertu, uživo peva tada mega hit

„Druže Tito mi ti se kunemo“. Novi

(<https://zdravkocolic.com/>)

album „Malo pojačaj radio“ sniman je oktobra 1981. godine u Londonu. Muzički deo posla odradili su Kornelije Kovač i Goran Bregović, a matrice su snimili engleski studijski muzičari. Komponovali su materijal, producirali i aranžirali, a ploča donosi zaokret ka rokerskijem zvuku. Hitovi su bili „Mađarica“, „Nove lakovane cipele“, „Dunav“. U pesmi „Što si prepotentna“, Zdravko se prvi put ogledao kao autor muzike, dok su deo ostalog materijala napisali Đorđe Balašević, Duško Trifunović, Đorđe Novković i Marina Tucaković. Tiraž je opet bio impresivan, više od 300.000 primeraka. Tokom 1982. godine na turneji je održao pedeset pet koncerata a pratili su ga članovi grupe „Generacija 5“. Tada su nastupili u Prištini u kojoj zbog demonstracija niko punih godinu dana nije svirao. Nastup na beogradskom Tašmajdanu 10.juna 1982. godine okupio je osam hiljada mladih, a cena karata je za to vreme bila neuobičajeno visoka – sto

dinara. Sledeća ploča „Šta mi radiš“ opet je snimana u Londonu i to pod potpunom kontrolom Kornelija Kovača. Svirali su engleski muzičari, a autori pesama su bili Kovač, Bajaga, Kikamac (Zana), Arsen Dedić i drugi. Album je objavljen 1983. godine, donevši opet nekoliko hitova „Cherie, Cherie“, „Šta mi radis“ i pre svih veliku hit baladu „Stanica Podlugovi“. Turneju je opet poduzeo sa članovima grupe „Generacija 5“, a pojačanje je bio i Laza Ristovski. Na sledećoj ploči „Ti si mi u

krvi“ 1985. godine, prvoj koju snima u Beogradu, u studiju „Akvarijus“, Čolić se pesmama okreće etno zvuku posebno u numerama: „Ruška“, „Sto Cigana“, „Ti možeš sve al' jedno ne“ ali se kao najveći hit opet izdvaja balada, do danas neprevaziđena „Ti si mi u krvi“ koju su u tandemu uradili Kornelije i Spomenka Kovač. Sledi delimična jugoslovenska turneja koja je

obuhvatila Jadransku obalu, Makedoniju, Bosnu i Hercegovinu, kao i veliki koncert u „Centru Sava“ U to vreme Čolić se privremeno udaljava sa scene, osnivajući u Sloveniji, u Domžalama, sa Bregovićem izdavačku kuću „Kamarad“ i među prvima započinju privatnu izdavačku delatnost.

Uželevši se muzike i scene, posle skoro tri godine pauze i petnaestogodišnje vernosti zagrebačkom „Jugotonu“, za sarajevski „Diskoton“ sa Kornelijem Kovačem, kao producentom i aranžerom snima i objavljuje decembra 1987. godine album jednostavno nazvan „Zdravko Čolić“ kojim se vraća pop zvuku. Ploča nije imala velikog medijskog odjeka i pamti se kao album sa najslabijim tiražom od „samo“ 200.000 primeraka sa koga kao hitovi izdvajaju numere „Oj djevojko selen velen“, kao i tradicionalno vec, balade, „Hej suzo“ i „Samo ona zna“. Povodom ploče nije održana turneja, a i sledećih godina se posvetio privatnom biznisu. Godine 1990. sa Goranom Bregovićem radi album „Da ti kažem šta mi je“ koji objavljuje privatna beogradska izdavačka kuća „Komuna“. Materijal je promovisan na Mesamu 1990. godine. Na njemu se našla obrada narodne „Čaje šukarije“ u kojoj repuje devojčica Ivana, glumica iz filma „Kuduz“ koja se izdvaja kao najveći hit, a tu su i numere „Čija je ono zvijezda“, „E draga, draga“ i naslovna „Da ti kažem šta mi je“ autora Dine Merlina. Sa početkom ratnih godina Čolić se preselio u Beograd, povremeno nastupao u manjim dvoranama širom Evrope sa Lazom Ristovskim, a redovan je saradnik na pločama Bregovićeve filmske muzike. Tokom pauze u njegovom diskografskom radu godine 1994. Komuna i PGP RTS objavili su ploču „Poslednji i prvi“ na kojoj je izbor njegovih najvećih hitova. Tokom devedesetih godina, smatra se jednim od najprodavanijih albuma u tadašnjoj SRJ. Posle sedam godina pauze, takodje za „Komunu“ izdaje svoj deveti album koji se decembra 1997. godine u prodaji se pojavljuje kao CD pod nazivom „Kad bi moja bila“ u produkciji Gorana Bregovića. Pesme su komponovali Čolić i Bregović, a deo tekstova su napisali Marina

Tucaković i Bajaga. Sa albuma su se izdvojile pesme "Čini ti se grmi", "Jako, jako siabo srce zavodiš", kao i balade "Kad bi moja bila" i „Tabakera“. Dugo odsustvo kao da se nije ni osetilo, što pokazuje masovan dolazak publike na koncert u Budvi, juna 1998. godine, zatim serija od devet rasprodatih koncerata u "Sava centru" u Beogradu, puna hala u Prištini gde je nastupio ne obazirući se na sukobe.

Njegov deseti album „Okano“, objavljen je krajem 2000. godine u izdanju BK Sounda. Album pored naslovne numere donosi i nove hitove „Krasiva“, „Hotel Balkan“ i naravno ponovno jednu moćnu baladu „U boji vina“. Tiraž je bio preko pola miliona prodatih nosača zvuka, a usledila je i velika turneja po većim gradovima bivše Jugoslavije. Zdravko je tada pevao u Zagrebu, Sarajevu, Ljubljani, Skoplju, Podgorici i mnogim drugim gradovima, a turneja je završena koncertom na Marakani, 30. juna 2001. godine, na kojoj se ovaj put okupilo oko 80.000 ljudi a pred malim ekranima više od 4.000.000 ljudi pratilo je direktan prenos koncerta.

Album "Okano" proglašen je za album godine, pesma "Okano" za hit godine, a Zdravko Čolić je izabran za ličnost godine. U maju 2001. godine Zdravko se oženio Aleksandrom, a 1. oktobra iste godine dobio je ćerku Unu-Zvezdanu. 24. decembra 2003. godine Zdravko je publici predstavio album "Čarolija" ponovo u izdanju RTV BK. Ubrzo su se izdvojile, i zauzele top-liste, pesme "Ao nono bijela", "Zločin i kazna", "Moja draga", "Na ovaj dan", a sa jednim od najboljih spotova se izdvaja veliki hit "Mnogo hvala". U maju 2004. godine je počela turneja, ponovo po većim gradovima bivše Jugoslavije – Ljubljana, Skoplje, Banja Luka, Kragujevac, Budva, Čačak, Niš, Bijeljina, Valjevo, a zatim koncerti u nekim evropskim zemljama. Tokom 2005. godine održano je još 14 koncerata u Kanadi, Americi, Evropi, kao i na prostorima bivse SFRJ. U oktobru je Zdravko 2 vešeri zaredom pevao pred beogradskom publikom u novootvorenoj dvorani „Beogradska Arena“. Koncertima je prisustvovalo preko 50.000 ljudi. U

2006. godini Zdravko i njegova porodica dočekali su jednu novu čaroliju... Po drugi put dobio je ćerku (<https://zdravkocolic.com/>) princeza Lara rođena je 10. avgusta... Novi album „Zavičaj“ objavljen je u decembru 2006. godine u izdanju City Records-a sa koga su se odmah izdvojile numere „Merak mi je“, „Svadbarskim sokakom“, „Kao moja mati“, „Sačuvaj me bože njene ljubavi“... Početni tiraž od 300.000 primeraka rasprodat je u rekordnom roku – za manje od mesec dana. Ponovo je žario i palio prostorima bivše Jugoslavije kao i na nastupima širom sveta. I ponovo se u junu 2007. godine desila Marakana i nastup pred skoro 80.000 posetilaca. I dok je uveliko pripremao pesme za svoj sledeći album, Zdravko Čolić je održao još jedan u nizu velikih koncerata. 2. maja u jednoj od najprestižnijih koncertnih dvorana na svetu, čuvenoj pariskoj „Olimpiji“ 02. maja 2009. godine održao je veličanstven koncert koji je nedeljama unared već bio rasprodat.

Početakom 2010. godine u prodaji se pojavio dugo očekivani album lepršavog naziva „Kad pogledaš me preko ramena“. Odmah je bio praćen intrigantnim spotom, duetskom numerom „Manijači“ koju je Zdravko otpevao zajedno sa svojim prijateljem Goranom Bregovićem. Usledili su odmah i drugi spotovi, i ponovo su vrlo brzo, jedna po jedna, mnoge pesme i sa ovog albuma a naročito balade „Pamuk“ i „Ljubavnici“, ali i „Poplava“, „Javi se“, zatim naslovna „Kad pogledaš me preko ramena“ zahvaljujući i odličnim spotovima, nasle put do onih kojima je Zdravko Čolić i dalje u srcu ali i mnogim pripadnicima mlade generacije koji nisu bili ni rođeni u vreme Čolićevih najvećih uspeha. Velikim koncertom na beogradskom „Ušću“ juna 2011. godine Zdravko je obeležio 40. godina solističke karijere i pri tome dokazao da je jedno od retkih imena ex-yu estrade koje svo to vreme traje gotovo nesmanjenom popularnošću i da i dalje na jednom prostoru može da okupi više od 100.000 posetilaca. Decembra 2013. godine ugrijali su nas „Vatra i barut“ četrnaesti studijski

album sa dvanaest prelijepih pjesama koje pored Zdravka, kao autori potpisuju Momčilo Bajagić, (<https://zdravkocolic.com>) Manina Tucaković, Maja Sar, Bruno Kovačić, Antonija Šola... dok se kao aranžeri i producenti pojavljuju Voja Aralica, Nikša Bratos i David Vurdelja. Album je kao i mnogi prethodni sniman u studijima u Beogradu, Zagrebu, Londonu, Novom Mestu. Ovim albumom Čola je i dalje prepoznatljiv, te sa svojim saradnicima istančanog muzičkog ukusa sa prizvukom Balkana i Evrope u jednom. Izlasku albuma prethodio je predivan spot za nježnu baladu „Što ti dadoh“ koji je poštovaocima Zdravkove muzike oborio s nogu i podsjetio na stara dobra vremena i nezaboravne hitove, a po objavljivanju albuma na zvaničnom Youtube kanalu Zdravka Čolića po broju pregleda vidi se da su srca slušatelja osvojile vrlo brzo i numere „Esmā“, „Zar se nismo shvatili“, „Sarajevo“, „Ne govori da me više ne voliš“, „Samo pričaj“ kao i naslovna numera „Vatra i barut“... Vatra je zapaljena odavno... a gori još i sad, ovdje pored nas... Novi, petnaesti studijski album Zdravka Čolića „Ono malo sreće“ je prvo zajedničko izdanje dvije najveće diskografske kuće regiona – PGP RTS i Croatia Records, od 15. decembra 2017. godine je u prodaji.

Pjesme koje će započeti s ispisivanjem nekih novih antologija prate vrhunski aranžmani, a uz Čolića, potpisuju ih značajni regionalni autori: Momčilo Bajagić Bajaga, Gibonni, Zlatan Fazlić, Antonija Šola, Sandra Sagena, Aleksandar Sretenović, Damir Arslanagić, Maja Sar i Miroslav Rus dok produkciju albuma potpisuje Nikša Bratoš, dugogodišnji Zdravkov saradnik. Poseban doprinos albumu dali su i gosti – Theodosii Spasov, svjetski priznati kavalista, Matija Dedić, Dejan Petrović Big Band i Aleksandar Banjac. Ova uspješna godina kulminirala je velikim spektaklom za doček nove godine Zdravko priredio je u Sarajevu pred više od 100 000 posjetilaca što je potvrdilo da se radi o bezvremenskoj zvijezdi... Već poslije par mjeseci izdvojili su se hitovi: „Mala“, „Šljive su rodile“, „Ono malo sreće“, „Kuća puna naroda“, „Tebe čuvam za kraj“... i

mnogi drugi. Album su pratili preljepi spotovi snimani su na atraktivnim lokacijama vojvođanskih salasa, na [\(https://zdravkocolic.com/\)](https://zdravkocolic.com/) Skadarskom jezeru, u Kotoru, Dubrovniku, Lisabonu... U ljeto 2018. godine nakon šest godina tu je i veliki koncert u Pulskoj Areni, zatim slijede Zagreb, Tuzla, Skoplje, gostovanja po Evropi i svijetu... Oktobra 2018. godine „Croatia Records“ uručila je Zdravku Čoliću posebno priznanje za izuzetan doprinos diskografiji. 2019. godine Zdravko je krenuo na turneju koju je nastavio i u 2020. godini po većim gradovima bivše Jugoslavije, zakazao nastupe po Evropi, Americi, Kanadi, a posle 15 godina ponovo je nastupao i u Londonu. No, vrh turneje usledio je u Beogradu novembra i decembra 2019. godine, gde je čak šest večeri punio Štark Arenu i u ledenim noćima ugrejao srca više od 100.000 posetilaca... Poslije svih ovih nastupa i godina ostaje nam samo to da i dalje pjevamo zajedno i poklanjamo jedni drugima „ono malo sreće“...

Izvor: „YU ROCK ENCIKLOPEDIJA“ Petar Janjatovic.

SAGLASNOST

Ja **ZDRAVKO ČOLIĆ**, rođen u Sarajevu 30.05.1951. godine, saglasan sam i prihvatam prijedlog gradonačelnice Grada Sarajeva, prof. dr. Benjamine Karić, za dodjelu "Šestoaprilske nagrade Grada Sarajeva" u 2024. godini.

Zdravko Čolić

Sarajevo, 18.01.2024. godine